

N:o 2.

Ank. till Riksd. kansli den 29 januari 1907, kl. 3 e. m.

Memorial, angående förändrade bestämmelser i bankoreglementet i fråga om mottagande i riksbanken af vissa depositioner.

Fullmäktige i riksbanken hafva till utskottet aflåtit följande den 10 denna månad dagtecknade framställning:

»För mottagande i förvar hos riksbanken af obligationer, aktier och andra värdepapper finnas i reglementets § 20 mom. 2 och 3 meddelade åtskilliga bestämmelser, från hvilka fullmäktige ej äga medgifva undantag beträffande annan än postsparbanken. Enligt dessa bestämmelser skall afgift utgå för år räknadt med $\frac{1}{20}$ procent af de deponerade värdepapperens angifna värde. Hvarje slag af värdepapper skall anses såsom en särskild deposition. För hvarje gång någon ändring göres i depositionen, därigenom att ett värdepapper återtages eller utbytes, skall depositionsbeviset omskrifvas.

I skrifvelse till fullmäktige har statskontoret förfrågat sig, huruvida och i sådant fall under hvilka villkor riksbanken vore villig att såsom öppet depositum omhändertaga de obligationer, som nu tillhörde åtskilliga under statskontorets förvaltning stående fonder, äfvensom de värdepapper af enahanda slag, hvilka framdeles kunde komma att åt dessa fonder förvärvas. I sammanhang härmed har statskontoret meddelat, att ifrågavarande obligationer för närvarande utgjorde omkring 1,750 stycken till ett nominellt värde af inemot 40,500,000 kronor, tillhörande 61 olika obligationsorter.

Med billighet synes det öfverensstämma, att sådana statens verk, hvilka städse hafva betydande belopp innestående på giro i riksbanken,

Bih. till Riksd Prot. 1907. 6 Saml. 1 Afd. 2 Häft. (N:o 2.)

i gengäld för den fördel, de därmed bereda riksbanken, af denna mot reducerad afgift eller utan ersättning betjänas i sådana fall, då den tjänst banken lämnar faller inom gränserna för bankens egen, regelbundna verksamhet. Och äfven om nyssanförda skäl icke skulle i hvarje fall kunna åberopas, torde det likväl vara med det allmännas fördel öfverensstämmande, om åt fullmäktige beredes möjlighet att medgifva nedsättning af eller frihet från afgift uti ifrågavarande afseende för statens egna verk, så framt riksbanken synes med minsta kostnad och största garanti kunna utföra det ifrågasatta arbetet.

Fullmäktige hemställa därför om sådan ändring i gällande reglemente, att åt dem må inrymmas rätt att beträffande äfven andra statens verk än postsparbanken medgifva undantag från de i reglementets § 20 mom. 3 nu meddelade bestämmelser angående afgift för i förvar lämnade värdepapper.

Vid aflämnande till förvar för postsparbankens räkning af värdepapper användas ej vanliga förvaringsbevis utan aflämnas, hvarje gång ett papper inlämnas, särskildt kvitto därå, likasom vid uttag af papper endast erkännande därom från postsparbanken ingifves till riksbanken. För kontrollens skull öfversänder riksbanken för hvarje halfår förteckning i två exemplar öfver alla de vid halfårsskiftet kvarvarande värdehandlingarna. Efter granskning hos postsparbanken af denna förteckning återställes det ena exemplaret med erkännande af förteckningens riktighet. Ett liknande förfaringssätt synes vara synnerligen önskvärdt, att ej säga nödvändigt vid andra mycket stora depositioner. Skulle särskilda depositionsbevis utfärdas för alla de olika slag af värdepapper, som däri inginge, och skulle dessa bevis omskrifvas för hvarje gång ändring i sådan deposition ägde rum, blefve förvaltningen af en mycket stor deposition synnerligen besvärlig. Fullmäktige hemställa därför, att dem må lämnas befogenhet att, utan hinder af bestämmelsen i § 20 mom. 2 och 3 i reglementet, beträffande mycket stora depositioner meddela de föreskrifter angående depositionsbevisens form och innehåll samt angående värdehandlingarnes återställande, hvilka finnas lämpliga.

För gods under försegling, hvilket mottages till förvar i riksbanken, skall afgift erläggas enligt vissa i § 20 mom. 5 af reglementet bestämda grunder. Här äga för närvarande fullmäktige ej att i något fall medgifva lindring. Då emellertid af skäl, som ofvan angifvits, nedsättning i eller eftergifvande af afgift för slutet depositum synes i vissa fall skäligen kunna ifrågasättas beträffande depositioner från sta-

tens verk, hemställa fullmäktige, att åt dem må lämnas bemyndigande att i förekommande fall medgifva sådan nedsättning eller eftergift.

Därest nu gjorda hemställanden bifallas, torde dels mom. 9 af § 20 i reglementet ändras sålunda:

»Om förvarande af värdepapper eller värdeföremål för statens verk äga fullmäktige med vederbörande myndighet träffa särskild öfverenskommelse, och må härvid deposition kunna mot nedsatt afgift eller utan afgift mottagas.

Bestämmelser angående förvarande i riksbanken af postsparbanken tillhöriga obligationer och värdepapper äro meddelade i § 51 mom. 2 härnedan;»

samt dels ett nytt mom., 10, till samma 20 § tilläggas med följande lydelse:

»Utan hinder af bestämmelserna i mom. 2 och 3 härofvän angående depositionsbevisens form och innehåll samt angående värdehandlingarnas återställande äga fullmäktige att därom beträffande större depositioner meddela de föreskrifter, som de finna lämpliga.»

I denna framställning hafva bankofullmäktige således föreslagit sådana ändringar i bankoreglementets bestämmelser om mottagning i förvar af värdepapper samt försegladt gods, att åt fullmäktige må inrymmas rätt att beträffande depositioner från statens verk medgifva undantag från gällande föreskrifter i fråga om dels afgifter, dels och depositionsbevisens form och innehåll samt värdehandlingars återställande och att härom med vederbörande myndighet träffa särskild öfverenskommelse. Med friare händer härutinnan skulle fullmäktige otvifvelaktigt vid många tillfällen kunna bereda statens verk afsevärda lättnader vid dem åliggande förvaltning af värdepapper m. m., på samma gång största garanti vunnes för dessas säkra vård och förvaring. Utskottet får därför, under anslutning till de af fullmäktige för framlagda förslag anförda skäl, biträda deras föreliggande framställning. Därvid har utskottet endast att med afseende på affattningen af mom. 9 af § 20 i reglementet göra den erinran, att det synes tveksamt, huruvida med föreslagna lydelse ifrågavarande bestämmelse blir tillämplig jämväl på gods under försegling samt att detta därför bör med större tydlighet angifvas.

Utskottet hemställer alltså:

1:o) att § 20 mom. 9 af bankoreglementet må erhålla följande ändrade lydelse:

(Nuvarande lydelse)

Bestämmelser angående förvarande i riksbanken af postsparbanken tillhöriga obligationer och värdepapper äro meddelade i § 51 här nedan.

(Föreslagen lydelse)

Om förvarande för statens verk af värdepapper eller af gods under försegling äga fullmäktige med vederbörande myndighet träffa särskild öfverenskommelse, och må härvid deposition kunna mot ned-satt afgift eller utan afgift mottagas.

Bestämmelser angående förvarande i riksbanken af postsparbanken tillhöriga obligationer och värdepapper äro meddelade i § 51 mom. 2 härnedan.

samt 2:o)

att till § 20 i bankoreglementet tillägges ett nytt moment, 10, med följande lydelse:

»Utan hinder af bestämmelserna i mom. 2 och 3 härofvän angående depositionsbevisens form och innehåll samt angående värdehandlingarnas återställande äga fullmäktige att därom beträffande större depositioner meddela de föreskrifter, som de finna lämpliga.»

Stockholm den 29 januari 1907.

På bankoutskottets vägnar:

JOHN RETTIG.